Arguments a favor i en contra del TCA

Com explicaven els governs del Regne Unit, Finlàndia, l'Argentina, Austràlia, Costa Rica, el Japó i Kenya en la seva proposta (veure resolució de NNUU, 2006), el TCA té la seva raó de ser en les llacunes, les ambigüitats i les contradiccions que hi ha a les lleis nacionals i als acords regionals sobre transferències d'armes, de manera que no hi ha un control eficaç de les vendes irresponsables.

Cal destacar també la motivació moral i humanitària per regular eficaçment la difusió de les armes, com a factor que alimenta desafiaments fonamentals per a la comunitat internacional, com ara respondre al terrorisme internacional, promoure el desenvolupament a l'Àfrica i estabilitzar l'Orient Pròxim. Així, la resolució aprovada al novembre del 2006 argumenta que la manca de normes internacionals en el comerç d'armes convencionals és un factor que augmenta les conseqüències negatives dels conflictes, els desplaçaments massius de persones, el crim i el terrorisme.

La proliferació incontrolada d'armes allarga les guerres i n'agreuja el cost en termes de vides humanes i també en termes d'oportunitat, d'un potencial progrés dels països en vies de desenvolupament. Les situacions actuals a l'Iraq i a l'Afganistan són exemples de la intensificació de conflictes amb actes de resistència i terrorisme portats a terme per una població civil massa armada.

Els qui s'oposen al TCA basen els seus arguments en l'afirmació que el tractat tindria conseqüències socioeconòmiques negatives per als mercats laborals, a causa de la pèrdua de llocs de treball i de la reducció dels beneficis de la indústria de defensa. No obstant això, un acord vinculant global protegiria el comerç legal perquè crearia una situació homogènia que impediria als països exportadors que competeixen en el mercat enviar il·legalment armes a les zones de conflicte. D'aquesta manera s'anul·laria la raó freqüentment esgrimida pels exportadors irresponsables, que afirmen: "Si no venc jo, ho farà un altre". A l'era del terrorisme global i amb l'objectiu d'enfortir la seguretat de la comunitat internacional, algunes persones dins el moviment pel control de les armes van pensar que les noves prioritats dels governs podrien significar un suport més gran a la regulació del comerç d'armes. Malgrat això, després dels atemptats de l'11 de setembre de 2001, alguns països han rebaixat encara més els controls sobre les exportacions d'armes per poder proveir les forces "amigues" (tant governamentals com no governamentals) en nom de la "guerra al terrorisme".

D'altra banda, alguns estats veuen el tractat com una amenaça a la seguretat nacional i a la seva capacitat d'autodefensa. I és precisament la capacitat d'autodefensa a títol individual un dels principals arguments de grups influents com ara l'Associació Nacional del Rifle (ANR), pel que fa a l'aplicació de la segona esmena de la Constitució dels Estats Units, que s'interpreta com una garantia del dret a la possessió d'armes pels civils tant en contextos d'autoprotecció individual (per protegir la pròpia vida o la propietat) com col·lectiva (basant-se en la reivindicació clàssica del dret a la resistència davant la tirania). L'ANR és un grup de pressió amb milions de socis als Estats Units, organitzats amb una estructura semblant al sistema d'institucions polítiques a diversos nivells del país nord-americà. Així, poden actuar fàcilment de manera coordinada i respondre a qualsevol iniciativa de control que sorgeixi a qualsevol lloc del país. D'altra banda, els seus líders es troben còmodes a les altes esferes i tenen molts contactes a l'ONU. Finalment, els seus membres tenen una alta probabilitat de participar en accions de protesta. Per exemple, Goss (2006) ha demostrat que els activistes pel dret a portar

armes tenen el doble de probabilitats d'enviar cartes als seus representants polítics que els activistes pel control de les armes, almenys en el context dels EUA.

En qualsevol cas, els promotors del TCA destaquen que la firma i la implementació d'un tractat podria servir com a efecte dissuasori per als implicats en el tràfic il·legal i en l'ús impropi de les armes, ja que les violacions del tractat preveurien sancions, un fet que ajudaria a promoure el respecte i l'aplicació del TCA. Finalment, el tractat reduiria la necessitat de nombrosos altres acords regionals i internacionals, i facilitaria la coordinació i l'aplicació de normes comunes per als països.